

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2016 r.

**w sprawie szczegółowych warunków i trybu niszczenia przedmiotów, których przepadek
orzekł sąd**

Na podstawie art. 179a § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb niezwłocznego zniszczenia przedmiotów, których zniszczenie zarządził sąd w orzeczeniu o ich przepadku, oraz przedmiotów, których zniszczenie następuje na mocy art. 31 § 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy.

§ 2. 1. Zniszczenie przedmiotów, powoduje całkowitą i nieodwracalną utratę ich pierwotnych wartości użytkowych.

2. Zniszczenie przedmiotów następuje w warunkach uzależnionych od:

- 1) ich rodzaju;
- 2) technologicznych możliwości podmiotów wyspecjalizowanych w ich niszczeniu;
- 3) kosztów zniszczenia;
- 4) wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w szczególności dotyczących postępowania z wyrobami akcyzowymi, ochrony środowiska, w tym postępowania z odpadami, ochrony zdrowia i życia ludzi oraz prawa energetycznego.

§ 3. Zniszczenie wyrobów tytoniowych następuje w warunkach umożliwiających w szczególności:

- 1) zastosowanie technologii przetwarzania odpadów, powodujących brak możliwości ich ponownego wykorzystania zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem;
- 2) spalanie w przystosowanej do tego instalacji;
- 3) przetwarzanie w biostabilizatorze.

§ 4. Zniszczenie napojów alkoholowych następuje w warunkach umożliwiających, w szczególności:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

- 1) biodegradację w instalacjach przemysłowych lub komunalnych oczyszczalniach ścieków;
- 2) zastosowanie technologii przetwarzania odpadów, powodujących brak możliwości ich ponownego wykorzystania zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem;
- 3) spalanie lub odparowanie w przystosowanych do tego celu instalacjach.

§ 5. Zniszczenie kosmetyków następuje w warunkach umożliwiających, w szczególności:

- 1) zastosowanie technologii przetwarzania odpadów, w tym odpadów medycznych, powodujących brak możliwości ich ponownego wykorzystania, zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem;
- 2) mechaniczne uszkodzenie.

§ 6. Zniszczenie produktów leczniczych następuje w warunkach umożliwiających użycie technologii stosowanej przy przetwarzaniu odpadów medycznych lub spalanie.

§ 7. 1. Zniszczenie urządzeń mechanicznych, elektromechanicznych lub sprzętu elektrycznego i elektronicznego następuje w warunkach umożliwiających, w szczególności:

- 1) demontaż, polegający na rozbiórce na poszczególne elementy składowe;
- 2) uszkodzenie mechaniczne, powodujące brak możliwości ich ponownego użycia, zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem

– w wyniku czego elementy składowe tych urządzeń lub tego sprzętu nie są tożsame z przedmiotem, z którego pochodzą, i stanowią pozostałości po zniszczeniu, wobec których stosuje się, odpowiednio, przepisy dotyczące postępowania z odpadami, w tym ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

§ 8. 1. Organ postępowania wykonawczego, powierzając zniszczenie przedmiotów, podmiotom wyspecjalizowanym w ich niszczeniu bierze pod uwagę:

- 1) posiadanie przez nie urządzeń i technologii stosowanych w procesie niszczenia, zapewniających, w szczególności, nieodwracalną utratę pierwotnych wartości użytkowych przedmiotów podlegających zniszczeniu;
- 2) posiadanie przez nie odpowiednich zezwoleń właściwych organów na przeprowadzanie procesów niszczenia przedmiotów określonego rodzaju;
- 3) koszty zniszczenia.

2. Zniszczenie przedmiotów następuje pod nadzorem organu postępowania wykonawczego i w obecności jego przedstawiciela.

§ 9. Pozostałości po zniszczeniu przedmiotów, organ postępowania wykonawczego przekazuje nieodpłatnie na rzecz podmiotu wyspecjalizowanego w niszczeniu przedmiotów – albo jeżeli jest to uzasadnione – sprzedaje je podmiotowi spełniającemu wymogi wynikające z przepisów odrębnych dla danego rodzaju pozostałości.

§ 10. Z czynności zniszczenia organ postępowania wykonawczego sporządza niezwłocznie protokół, w którym zamieszcza:

- 1) datę i miejsce dokonania zniszczenia;
- 2) oznaczenie podmiotu, który dokonał zniszczenia;
- 3) oznaczenie orzeczenia o przypadku przedmiotów i, ewentualnie, o zarządzeniu ich zniszczenia;
- 4) informację o rodzaju i liczbie zniszczonych przedmiotów;
- 5) imiona i nazwiska osób obecnych przy czynności zniszczenia;
- 6) sposób dokonania zniszczenia;
- 7) opis odpadów pochodzących ze zniszczenia oraz wskazanie miejsca ich składowania lub opis pozostałości po zniszczeniu, nieodpłatnie przekazanych na rzecz podmiotu, albo przeznaczonych do sprzedaży;
- 8) podpisy osób, o których mowa w pkt 5.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r.²⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

---

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie niszczenia przedmiotów, których przypadek orzeczono na rzecz Skarbu Państwa (Dz. U. poz. 2075), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 27 pkt 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396).

UZASADNIENIE

Wydanie nowego rozporządzenia spowodowane jest zmianą, na podstawie art. 6 pkt 9 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), brzmienia delegacji ustawowej zawartej w art. 179a § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.- zwanej dalej "k.k.s.") dla Ministra Sprawiedliwości, który - w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych - powinien określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb niezwłocznego zniszczenia przedmiotów, o których mowa w art. 179a § 1 k.k.s. Procedura powinna uwzględniać, w szczególności, rodzaj przedmiotów i podmioty wyspecjalizowane w ich niszczeniu, a także zapewnienie sprawności postępowania wykonawczego i jego koszty, jak również konieczność właściwego zabezpieczenia wykonywanych czynności likwidacyjnych.

Zgodnie z przepisem przejściowym, zawartym w art. 27 pkt 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 179a § 2 k.k.s. zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy (a więc nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2016 r.). W związku z powyższym niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem 1 lipca 2016 r.

Dotychczas podstawowym problemem był brak uregulowań prawnych odnoszących się do zagadnienia niszczenia wyrobów, którego pozostałości, nadają się do ponownego wykorzystania. Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie niszczenia przedmiotów, których przypadek orzeczonego na rzecz Skarbu Państwa (Dz. U. poz. 2075) nie reguluje tej materii. Odnosi się, wyłącznie do sytuacji, w której, w wyniku zniszczenia wyrobów, nie pozostają żadne materiały albo pozostają odpady, które są przeznaczone na składowisko odpadów.

W § 1 projektowanego rozporządzenia doprecyzowano, iż niszczenie przedmiotów może następować również na mocy art. 31 § 6 k.k.s.

W § 3, § 4 i § 5 projektowanego rozporządzenia rozszerzono katalog czynności, którym mogą być poddane w procesie zniszczenia, odpowiednio wyroby tytoniowe, susz tytoniowy,

napoje alkoholowe i kosmetyki. Należy jednakże zauważyć, iż poprzez użycie zwrotu „w szczególności” nie zawężono katalogu stosowanych sposobów niszczenia przedmiotów.

Regulacje zaproponowane w § 7 ust. 1 określają, iż czynność zniszczenia urządzeń mechanicznych, elektromechanicznych lub, sprzętu elektrycznego i elektronicznego może nastąpić poprzez demontaż, sprowadzający się do rozbiórki na poszczególne elementy składowe lub uszkodzenie mechaniczne powodujące brak możliwości ich ponownego użycia, zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem.

Propozycje uregulowań w § 7 ust. 2 wskazują, iż elementy składowe pozostałe po demontażu lub uszkodzeniu mechanicznym nie są tożsame z przedmiotem, z którego pochodzą, i stanowią pozostałości pochodzące ze zniszczenia, w związku z czym należy stosować wobec nich przepisy dotyczące postępowania z odpadami lub przepisy dotyczące postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

W § 8 ust. 2 zawarto klauzulę odnoszącą się do obecności organów postępowania wykonawczego przy czynnościach zniszczenia przedmiotów. Zniszczenie przedmiotów następuje pod nadzorem organu postępowania wykonawczego i w obecności jego przedstawiciela.

W § 9 projektu rozporządzenia odniesiono się do kwestii przeniesienia prawa własności pozostałości po zniszczeniu przedmiotów. W takiej sytuacji organ postępowania wykonawczego może nieodpłatnie przekazać pozostałości na rzecz podmiotu wyspecjalizowanego w niszczeniu przedmiotów. Zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania z odpadami i ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym, odpady i zużyty sprzęt powinny być oddawane nieodpłatnie do uprawnionych podmiotów. Jeżeli jest to uzasadnione, w myśl art. 31 § 5 k.k.s., organ postępowania wykonawczego może sprzedać pozostałości na rzecz podmiotu, spełniającego wymogi wynikające z przepisów odrębnych dla danego rodzaju pozostałości.

W § 10 doprecyzowano warunki formalne, jakie powinny być spełnione po zrealizowanej czynności zniszczenia. W pkt 3 wskazano, iż protokół powinien zawierać oznaczenie orzeczenia o przepadku przedmiotów i, ewentualnie, o zarządzeniu ich zniszczenia. Zaproponowany zapis podyktowany jest tym, że nie w każdym przypadku zniszczenie zarządzane jest w orzeczeniu o przepadku towarów. W pkt 7 wskazano natomiast, iż protokół powinien zawierać opis odpadów po zniszczeniu oraz wskazywać miejsca ich

składowania lub opis pozostałości nieodpłatnie przekazanych na rzecz podmiotu wyspecjalizowanego w niszczeniu przedmiotów, albo przeznaczonych do sprzedaży.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce "Projekty Aktów Prawnych - Prawo Karne". Po udostępnieniu projektu na stronach BIP RCL i BIP MS nie zgłosiły się podmioty zainteresowane pracami nad nim.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji.

Do przedmiotowego projektu nie zostało przedstawione stanowisko Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczące oceny skutków regulacji, co w myśl uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063) jest równoznaczne z przedstawieniem opinii pozytywnej.